

TÜRKİYE’DE TARIM KÜLTÜRÜ VE ORGANİK TARIM

Geriye dönüp baktığımızda; çok değil, bundan kırk yıl öncesini bir düşünün... Ülkemiz dünya ölçeğinde tarım ve hayvancılık potansiyeli bakımından sayılı ülkeler arasındaydı.

Ne oldu da, bu dengeler birden değişiverdi! Hayvancılığımız bitme noktasına geldi; tarımda istenilen düzeylerde verim alınamıyor. Elbette bu suallerin cevabını bilim adamları ve uzmanları verecektir.

Doğal Tarım

Eskiden kırsal kesimlerde yapılan tarımsal çalışmalar, geleneksel ve ilkel araç-gereçlerle yapılmaktaydı. Zor emeklerle elde ettiğimiz ürünlerle; yediğimiz içtiğimiz her şey doğaldı. Ekim-biçim (hasat) olgusu bilinen Hitit Uygarlığı’ndan bu yana binlerce yıla dayanan deneme/yanılma yöntemleriyle geliştirilmiş zengin tarımsal kültür içermekteydi.

Tüm bu çabalar sevgiyle yapılırdı. Toprağın kara sabanla ince ince sürülmesi, çiftçinin tarlayı tohumlaması, hasatların toplanması bir disiplin ve merasimle gerçekleştirilirdi. Köylüler, yardımlaşma duygusunun ağırlıklı olduğu zamanlarda imece usulüyle emeği paylaşılırdı. Çiftçi, tarlasındaki ürününe sevgiyle dokunur, sevgiyle sofrasına getirirlerdi.

Doğal Olmayan Üretim

Ne zaman ki modern araç- gereçler geldi (mekanik ağırlık kazanınca), ürünler çeşitlendi/ bollaştı ancak; ürünlerimize sevgiyle dokunamaz olduk; ticari kaygı gereği metalaştı ürünlerimiz. Üretenlerin bereketi gitti; tüketenlerin de ağızlarının tadı. Gıdada stratejik hedefleri olan yabancı ülkelerin kuşatma girişimleri, birçok ülkede olduğu üzere, ülkemizde de rahatsızlık boyutuna ulaşmış bulunmaktadır. Tatsız-tuzsuz-hormonlu ürünler, damak tadımızı ve alışkanlıklarımızı değiştirdi.

Tohumculuk

Eskiden, çiftçilerimiz tohumluk ürünlerini ayırır, seneye yeniden eker, ürün alırlardı. Yerli tohumlarımız neredeyse yok olma safhasında; belki de arasanız, bulamayabilirsiniz. İthal tohumlardan, elde edilen ürünlerden tohum almak ne mümkün! Üstelik tohumlara ödediğimiz paralar ise, işin bir başka cabası. Tohumlar, altınla yarışır oldu. Çiftçilerimiz, ithal tohumlara avuç dolusu paralar ödemekte. Kısır tohumlardan elde edilen ürünlerin tadı ise her geçen gün daha da bozulmakta. Hastalıkların, mideden geçtiğini bilmeliyiz. Dolayısıyla, mideye inen yiyecek ve içeceklerle çok dikkat etmemiz gerekmekte. Bu noktadan hareketle, sağlıklı ürünleri seçmeli; sağlıklı ürünlerin üretimini teşvik etmeliyiz.

Organik Ürünler

Artık şapkamızı önümüze koyup düşünmemizin zamanı gelmiştir. Bu hususta bilimsel çalışmalara ağırlık vermeli. ‘Organik’ olarak nitelendirilen, ‘geleneksel’ tarım anlayışımızı yaygınlaştırarak, eski damak tatlarımıza yeniden kavuşmalıyız. Çiftçilerimiz, mutlaka ziraat mühendisleriyle istişarede bulunmalı. Tarım ilaçları yerine, faydalı böceklerin üretimine geçmeliyiz. Bu hususta ihtisaslaşmış, geleneği sürdüren model ülkelerle temasa geçerek, doygun bilgiler alabiliriz.

Anız Yakılması

Toprağın havalandırılmasında önemli işlevi olan faydalı böceklerin yakılarak yok edilmesi, ‘organik besleyici özelliği olan anızların’ da yakılmasının mantığı nedir? Üstelik, bu anlamsız yangınlar, çevremize ve ormanlarımıza ayrıca zarar vermektedir.

Sulama

Tarımsal ürünlerin sulanmasına gelince; verimli ve modern su rejimi planlamasına geçilmeli. Küresel ısınmanın getirdiği kuraklığı hesaba katan gelişmiş ülkeler, suyun ‘doğru’ ve ‘ekonomik’ kullanımına yönelik çabalar içerisine girmişlerdir. Damlama yöntemini benimsedikleri bilinmektedir. Damlama yönteminde mevsimsel dönüşleri de hesaba katarsak, ‘faydalı bir sistem’ olduğu kanaati yaygındır. Bunun, yüklüce maliyet getirdiği söylene de, uzun vadede kârlı olacağı benziyor. Damlama yönteminin bir başka faydası ise, bitkiye ‘stres’ yaşatmadığı gerçeğidir.

Gübreleme

Gübre kullanımına gelince; hayvan gübresinin verimliliğini eski çiftçilerimiz daha iyi bilirler. Tarlaya bir kere atarsınız, 5 ile 7 yıl arasında bir daha ihtiyaç duymazsınız. Üstelik organik olması sebebiyle daha besleyici özelliklere sahiptir.

Üretim, ticari amaç taşıyorsa, üretmekten daha önemlisi, üretilenin ‘Pazarlanma Stratejisi’ ön plana çıkmaktadır.

Pazarlama

Ulaşım–iletişim gibi enstrümanların çeşitliliği, pazarlama stratejilerinde önemli roller oynamaktadır. İş adamlarının desteklenmesindeki politikaları ise, ‘öncelikli devlet politikaları’ arasında yer almakta. Enstrümanları kullanıp, kaliteyi de gözeterek, modern pazarlama stratejilerini geliştirerek, uluslar arası pazarlarda daha çok söz sahibi olabilmeliyiz, Gücümüzü artırmalıyız. Devletimiz, bu hususlarda akıllı politikaların çerçevesini çizmeli, alt yapısını hazırlamalı; müteşebbislerimiz ise, yattıkları yerden ‘devletimiz versin, biz yan gelip yatalım’ felsefesinden vaz geçmelidirler.

Fuarlar

Üretmenin ve satmanın en önemli ayaklarından biri ise, fuarlardır. Yurt içinde ve dışında, yoğun olarak, 'tarım fuarları' düzenlenmeli, yerli ve yabancı müşterilerin dikkatlerini çekmeliyiz.

Netice

Enformasyonun güçlü olduğu bir dönemde yaşıyoruz. Artık hiçbir şey gizli kalmamakta. Son dönemlerde yerli-yabancı kimi doktorlar, bilim adamları cesur açıklamalar yapmaktadırlar. Daha doğrusu Bilim Adamları nederse desin çiftçilerin Bilim Adamı mantığıyla uzağı görmeleri daha doğrusu çağı okumaları netice verecektir. Bugün insanlık doğal ürünler tüketmek istiyor. Doğal ürünlerin gerçek anlamda üretecek olanlarda çiftçilerdir. Çiftçilerin titizliği ve dürüstlüğü geleceğin gıdasında başrolü oynayacaktır.